Kemal Reşîd Elî

(1)

Navê te hêvênê hozanane
Hevîrtirşê jiyana me hemûyane
Kursîka te,
Tevafa mêrxas û Egîdane.
Peyîva te
Ji ya ser mir e hebûnê pîroztire
Girnijîna te bo penya
Ji Behişta Xudê şirintir e.
Pêşewaziya te bo Qirala,
Ji singe dayîkê germtir e
Û bo êkê weku min
Ji çilê zivistanê sartir e…

(2)

Rîzdar û hêjayî bo wî bin
Yê bejin û bala siltana
Diqîrîn e…
Saman û leşkerên xûdawenda
Di benda axê de dirizîne…
Qiralên çak
Zavaniya we dixemlînin,
Hizareha Horiya dikite
Eşqek û tê diwerînît…

(3)

Ew çiyayê di eşqa te de,
Kizgiryokê negîrît
Derûnê min tê de aram nabît…
Ew ji mir e nîşana te pêvenebît
Ew dostê îmza te di dûv re nebît…
Ewê bo êkê dî xwe bakujît
Rojeka bi tinê jî najît…

(4)

Fîrewnî xwe kire hukumdar!
Hevsar di stokê beniya de
Birîne xar.
"Mûsa" î nanê Fîrewnî têrxar,
Lê hizra wî qed venexar…
Fîrewnên evro û duhî û pêr
Vegirtin mizgefit û dêr
Mal û jin, rih û zêr
Bi navê wan têne dan.
Tev xêr û bêr.

(5)

Rûbar diçît û dikite xar,
Evîna te di dilî de diçîte xar…
Hozan û çîrok…peyker û awaz
Quneteka jînê vedikirin.
Her çiqekê ji dara jînê
Diête pêşkêşkirin
Rojî û nivêjin
Min di eşqa te de dirêjin…